Súd:	Krajský súd Trnava
Spisová značka:	5To/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2322010897
Dátum vydania rozhodnutia:	26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Michal Pollák
ECLI:	ECLI:SK:KSTT:2023:2322010897.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Martina Žovinca, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 01.02.2023, č. k. 5T/57/2022-83, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.10.2023 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 01.02.2023, č. k. 5T/57/2022-83 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že
odo dňa 26.04.2022 až do dňa 08.05.2022 v čase o 10.30 hod. v mieste svojho trvalého bydliska na adrese C. XX, ako aj na iných miestach, kde sa v uvedenom období zdržiaval, bez udania relevantného dôvodu nenastúpil v lehote určenej súdom do výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 16.12.2021, právoplatným dňom 25.02.2022, pod č. k. 5T/3/2021, pričom dňa 01.04.2022 osobne prevzal výzvu Okresného súdu Galanta č. k. 5T/3/2021, zo dňa 28.03.2022, na nastúpenie do výkonu trestu do ÚVTOS Leopoldov a to najneskôr do 25.04.2022, teda posledným dňom na dobrovoľné nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody bol deň 25.04.2022,
teda maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,
čím spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.
Za to ho súd prvého stupňa odsúdil podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.
2. Proti tomuto rozsudku podal priamo na hlavnom pojednávaní, ihneď po jeho vyhlásení, obžalovaný odvolanie, a to do výroku o treste. Prokurátor odvolanie nepodal.
3. Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 13.02.2023, doručeným prvostupňovému súdu dňa 14.02.2023 nasledovne (skrátene):
3.1. Trest uložený obžalovanému prvostupňovým súdom je v rozpore s ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona.
3.2. Vzhľadom na vyhlásenie o vine obžalovaného, ktoré súd prijal, existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona mal byť obžalovanému uložený miernejší trest na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.
3.3. Obžalovaný sa mal stíhaného trestného činu dopustiť od 26.04.2022 do 08.05.2022, keď bez relevantného dôvodu nenastúpil v lehote určenej súdom do výkonu nepodmienečného trestu odňatia

slobody, čo predstavuje 13 dní. Z tohto uhľa pohľadu sa uložený trest obžalovanému javí ako neprimeraný a v rozpore s § 34 ods. 4 Trestného zákona.
3.4. Navrhuje, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil obžalovanému primeraný trest.
4. Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti prokurátora. Obžalovaný sa verejného zasadnutia nezúčastnil, hoci o termíne verejného zasadnutia bol riadne upovedomený dňa 11.10.2023.
5. Prokurátor na verejnom zasadnutá navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.
6. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.
Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:
1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.
3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že
a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.
Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.
Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.
7. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku a dospel k týmto zisteniam a záverom.
8. Odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie obžalovaného čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa), meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.
9. Výrok o treste prvostupňový súd odôvodnil tým, že súd vychádzal zo zákonnej trestnej sadzby určenej v § 348 ods. 1 Trestného zákona od 0 do 2 rokov. U obžalovaného vzhliadol poľahčujúcu okolnosť v zmysle v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona, teda že sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval a priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, a to s poukazom na rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/93/2018. Keďže vzájomný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol vyrovnaný, s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona zákonná trestná sadzba zostala neupravená 0 až 2 roky. Obžalovaný svojím vyhlásením o vine prispel k tomu, že v konaní pred súdom nebolo nevyhnutné vykonávať dokazovanie v plnom rozsahu, a teda súd nemusel vykonávať dokazovanie v rozsahu skutku uvedeného v obžalobe. Súd v rámci takto určenej trestnej sadzby uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri strede trestnej sadzby, teda vo výmere 11 mesiacov. Súd zohľadnil, že obžalovaný má 17 záznamov v registri trestov a 12 záznamov v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov. Vzhľadom na charakter osoby obžalovaného, ktorý má rozsiahlu trestnú minulosť, nakoľko má 17 záznamov v registri trestov, bolo na mieste ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, a to s poukazom na rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/93/2018.
10. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícií, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Zároveň trest uložený obžalovanému považuje za primeraný, zákonný

a spravodlivý. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, toto zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na skonštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:
11. Podstatou odvolacích námietok obžalovaného bola skutočnosť, že prvostupňový súd neuložil obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť nižší trest odňatia slobody, teda pri spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby, keďže obžalovaný urobil na hlavnom pojednávanie vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal a bola u neho konštatovaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona.
12. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosti, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútka, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchateľa, pomery páchateľa (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchateľa a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.
13. Prvostupňový súd pri ukladaní trestu správne zohľadnil jednak osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 17 krát súdne trestaný, vykonával opakovane aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, no napriek tomu pokračoval v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Obžalovaný je v prevažnej miere páchateľom majetkovej trestnej činnosti, avšak trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 16.12.2021, sp. zn. 5T/3/2021 bol odsúdený aj pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. k) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka. Napriek uvedenému sa obžalovaný opakovane dopustil trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, keď v súdom stanovenej lehote bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody.
14. Prvostupňový súd u obžalovaného správne vzhliadol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, pričom správne vyhodnotil aj existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (napr. odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 20.11.2019, sp. zn. 2T/93/2018).
15. Vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného a neúčelnosť doposiaľ uložených a vykonaných trestov možno jednoznačne konštatovať, že uloženie alternatívneho trestu alebo trestu odňatia slobody s podmienečným odkladom u obžalovaného neprichádza do úvahy a je nevyhnutné uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody ako najprísnejší trest v podmienkach Slovenskej republiky.
16. Prvostupňový súd mohol obžalovanému za spáchaný trestný čin uložiť trest odňatia slobody do 2 rokov a v takto stanovenej trestnej sadzbe mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov, čo je o jeden mesiac menej, ako mu bol uložený trest odňatia slobody trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 16.12.2021, sp. zn. 5T/3/2021 pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. k) Trestného zákona. Prvostupňový súd tak nepristúpil k sprísneniu trestnej sankcie oproti predchádzajúcemu odsúdeniu, hoci sa jednalo o recidívu, keď v prospech obžalovaného zohľadnil jednak dĺžku páchania trestnej činnosti obžalovaným a najmä jeho vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal a poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Majúc na zreteli účel trestu, odvolací súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje takto uložený trest za primeraný a zákonný, a ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.
17. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody, preto odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.
18. Napadnutý rozsudok je vo výroku o treste plne v súlade so zákonom, je spravodlivý a primeraný. Preto tunajší súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.
Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3: 0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.